

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

6. září 2012*

„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Výkon rozhodnutí — Důvody napadení — Nedoručení návrhu na zahájení řízení — Přezkum dožádaným soudem — Rozsah — Hodnota informací obsažených v osvědčení — Porušení veřejného pořádku — Neodůvodněné soudní rozhodnutí“

Ve věci C-619/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) ze dne 10. prosince 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 29. prosince 2010, v řízení

Trade Agency Ltd

proti

Seramico Investments Ltd,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano (zpravodaj), předseda senátu, M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits a M. Berger, soudci,
generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. února 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Trade Agency Ltd V. Tihonovsem, zvěřināts advokāts,
- za Seramico Investments Ltd J. Salimsem, zvěřināts advokāts,
- za lotyšskou vládu M. Borkoveca a A. Nikolajeva, jakož i I. Kalniņšem, jako zmocněnci,
- za německou vládu T. Henzeem a J. Kemper, jako zmocněnci,
- za Irsko D. O’Haganem, jako zmocněncem, ve spolupráci s A. Collinsem, SC,
- za francouzskou vládu G. de Berguesem, jakož i B. Beaupère-Manokha a N. Rouam, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: lotyština

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,
- za litevskou vládu D. Kriaučiūnasem a R. Krasuckaitė, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu C. M. Wissels a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,
- za polskou vládu M. Szpunarem a M. Arciszewskim, jakož i B. Czech, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, jako zmocněncem,
- za vládu Spojeného království S. Hathawayem, jako zmocněncem, ve spolupráci s A. Henshawem, barrister,
- za Evropskou komisi A.-M. Rouchaud-Joët a A. Saukou, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 26. dubna 2012,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 34 bodů 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001 L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42)
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi Trade Agency Ltd (dále jen „Trade Agency“) a společností Seramico Investments Ltd (dále jen „Sericamo“) ohledně uznávání a výkonu rozsudku pro zmeškání, vydaného v Lotyšsku na základě nařízení č. 44/2001 High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Spojené království).

Právní rámec

Nařízení č. 44/2001

- 3 Body 16 až 18 odůvodnění nařízení č. 44/2001 uvádí:
 - „(16) Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v rámci Společenství umožňuje, aby rozhodnutí vydaná v kterémkoli členském státě byla bez dalšího uznávána bez potřeby jakéhokoli dalšího řízení, kromě sporných případů.
 - (17) Na základě stejné zásady vzájemné důvěry musí být postup pro výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě v jiném členském státě účinný a rychlý. K tomuto účelu by mělo být prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí vydáno v zásadě bez dalšího po zcela formální kontrole předložených písemností, aniž by měl soud možnost vznést bez návrhu jakékoli důvody pro nevykonání soudního rozhodnutí ve smyslu tohoto nařízení.
 - (18) Nicméně s ohledem na právo odpůrce se odpůrce může v řízení, v němž bude poskytnuta možnost vyjádření oběma stranám, domáhat zrušení prohlášení vykonatelnosti, pokud domnívá, že existuje jeden z důvodů pro nevykonání rozhodnutí. Podat opravný prostředky by měl mít možnost rovněž navrhovatel, pokud byl zamítnut jeho návrh na vydání prohlášení vykonatelnosti.“

4 Článek 34 body 1 a 2 tohoto nařízení stanoví:

„Rozhodnutí se neuzná,

- 1) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá;
- 2) jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost.“

5 Článek 35 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Rozhodnutí se rovněž neuzná, byly-li porušeny oddíly 3, 4 a 6 kapitoly II nebo jedná-li se o případ uvedený v článku 72.

2. Při posuzování toho, zda je dána příslušnost uvedená v předchozím odstavci, je dožádaný soud nebo orgán vázán skutkovými zjištěními, na nichž soud členského státu původu založil svou příslušnost.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, nesmí být příslušnost soudu členského státu původu přezkoumávána. Hledisko veřejného pořádku uvedené v čl. 34 bodě 1) nelze uplatnit v případě pravidel pro určení příslušnosti.“

6 Článek 36 téhož nařízení stanoví:

„Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.“

7 Článek 41 nařízení č. 44/2001 zní takto:

„Rozhodnutí je vykonatelné, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 53, aniž by bylo přezkoumáváno podle článků 34 a 35. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.“

8 Článek 42 tohoto nařízení stanoví:

„1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem dožádaného členského státu.

2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto ještě nebylo doručeno.“

9 Článek 43 téhož nařízení stanoví:

„1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.

2. Opravný prostředek se podává u soudu uvedeného v seznamu v příloze III.

3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.

4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o odvolacím prostředku u odvolacího soudu, použijí se ustanovení čl. 26 odst. 2 až 4, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném členském státě.

5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku dva měsíce a počíná běžet dnem jeho doručení straně, vůči níž je výkon navrhován, osobně nebo do místa jejího bydliště. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.“

10 Článek 45 nařízení č. 44/2001 stanoví:

„1. Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 43 nebo článku 44 podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí pouze na základě důvodů uvedených v člancích 34 a 35. Soud vydá neprodleně rozhodnutí.

2. Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.“

11 Článek 54 uvedeného nařízení zní takto:

„Soud nebo příslušný orgán členského státu, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití standardního formuláře uvedeného v příloze V tohoto nařízení.“

12 Článek 55 téhož nařízení stanoví:

„1. Pokud není předloženo osvědčení uvedené ve článku 54, může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.

2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být ověřen osobou k tomu oprávněnou v některém členském státě.“

13 Příloha V nařízení č. 44/2001 v bodě 4.4 stanoví, že v osvědčení vydaném soudy členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno, se uvádí „[d]atum doručení návrhu na zahájení řízení, byl-li vydán rozsudek pro zmeškání“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

14 Společnost Seramico podala k High Court of Justice žalobu směřující k tomu, aby společností Trade Agency a Hill Market Management LLP byla uložena úhrada částky 289 122,10 GBP.

15 Jak vyplývá ze spisu a podle informací poskytnutých High Court of Justice, návrh na zahájení tohoto řízení byl doručen oběma žalovaným dne 10. září 2009.

16 Vzhledem k tomu, že společnost Trade Agency nepředložila žalobní odpověď, High Court of Justice dne 8. října 2009 vydal rozsudek pro zmeškání, kterým uvedenou společnost odsoudil na základě následujících důvodů: „Neodpověděli jste na žalobu, která Vám byla doručena. Z tohoto důvodu se Vám ukládá uhradit žalobkyni částku 289 122,10 GBP z titulu pohledávky, navýšenou o úroky až do dne vydání rozhodnutí, jakož i částku 130 GBP za náklady řízení. Celkově jste povinni žalobkyni uhradit částku 293 582,98 GBP“.

17 Dne 28. října 2009 se společnost Seramico obrátila na Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa (obvodní soud severní části města Rigy) (Lotyšsko) s návrhem na uznání a výkon rozhodnutí vydaného High Court v Lotyšsku. Kopie uvedeného rozhodnutí společně s osvědčením vyhotoveným v souladu s článkem 54 nařízení č. 44/2001 (dále jen „osvědčení“) byly připojeny k tomuto návrhu.

- 18 Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa uvedenému návrhu vyhověl rozhodnutím ze dne 5. listopadu 2009.
- 19 Dne 3. března 2010 Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (občanskoprávní senát krajského soudu v Rize) (Lotyšsko) zamítl opravný prostředek podaný společností Trade Agency proti tomuto rozhodnutí.
- 20 Tato společnost se tedy kasačním opravným prostředkem obrátila na Augstākās tiesas Senāts [senát Nejvyššího soudu (kasační soud)] s tím, že návrh na uznání a výkon rozhodnutí High Court v Lotyšsku musel být zamítnut z důvodu, že právo žalovaného účinně se v řízení bránit bylo v průběhu řízení probíhajícího ve Spojeném království porušeno, neboť tato společnost nebyla informována o podání žaloby k High Court, a dále že rozhodnutí přijaté tímto soudem bylo zjevně v rozporu s lotyšským veřejným pořádkem, jelikož nebylo vůbec odůvodněno.
- 21 V tomto ohledu Augstākās tiesas Senāts zaprvé uvedl, že se s přihlédnutím ke smyslu článku 54 nařízení č. 44/2001 sice jeví, že je-li k cizímu rozhodnutí připojeno osvědčení, soud, kterému je předložen návrh na výkon, se musí omezit, zejména s přihlédnutím k zásadě vzájemné důvěry ve výkon spravedlnosti uvedené v bodech 16 a 17 odůvodnění uvedeného nařízení, na odkaz na informace obsažené v tomto osvědčení, pokud jde o doručení žalovanému, aniž by vyžadoval další důkazy.
- 22 Nicméně s odvoláním se na rozsudek ze dne 14. prosince 2006, ASML (C-283/05, Sb. rozh. s. I-12041, bod 29) tento soud uvádí, že takový závěr podle všeho odporuje judikatuře Soudního dvora, který s přihlédnutím k systému zavedenému nařízením č. 44/2001 připustil, že dodržování práv žalovaného, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, účinně se v řízení bránit je zajištěno dvojí kontrolou uskutečněnou rovněž soudem, kterému byl předložen návrh na uznání nebo výkon cizího rozhodnutí.
- 23 Zadržet, pokud jde o porušení lotyšského veřejného pořádku, Augstākās tiesas Senāts shledal existenci souvislosti mezi tímto pořádkem a základními právy chráněnými jak Evropskou úmluvou o lidských právech a základních svobodách, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), tak Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 24 Zejména vzhledem k tomu, že čl. 6 odst. 1 EÚLP, jemuž odpovídá článek 47 Listiny, byl vyložen Evropským soudem pro lidská práva tak, že ukládá vnitrostátním soudům povinnost uvést v jejich rozhodnutích důvody, na jejichž základě byla tato rozhodnutí přijata, má předkládající soud za to, že by mělo být ve smyslu čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 možné odmítnout uznání cizího rozhodnutí, které takovou povinnost porušuje. Přetrvává však nejistota ohledně skutečnosti, zda je takové rozhodnutí, jako je to, které je předmětem původního řízení, v němž se neuvádí žádný argument ohledně opodstatněnosti žaloby, skutečně v rozporu s uvedeným článkem 47.
- 25 Za těchto okolností se Augstākās tiesas Senāts rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) V případě, kdy je k rozhodnutí zahraničního soudu přiloženo osvědčení [...], avšak žalovaný přesto namítá, že mu nebyla doručena žaloba, která byla podána v členském státě původu, je soud dožádaného členského státu při přezkumu důvodu odmítnutí uznání rozhodnutí uvedeného v čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001 příslušný k tomu, aby sám přezkoumal, zda informace, které jsou uvedeny v osvědčení, odpovídají důkazům? Je takto široká pravomoc soudu dožádaného členského státu v souladu se zásadou vzájemné důvěry ve výkon spravedlnosti, která je uvedena v bodech 16 a 17 odůvodnění nařízení č. 44/2001?
- 2) Je rozsudek pro zmeškání, jímž je vyřešen spor po meritorní stránce, který neobsahuje posouzení předmětu žaloby ani jejího základu, a v němž se neuvádí žádný argument týkající se opodstatněnosti žaloby, v souladu s článkem 47 [Listiny] a neporušuje právo žalovaného na spravedlivý proces, které je uvedeným článkem chráněno?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 26 Podstata první otázky Augstākās tiesas Senāts tkví v tom, zda čl. 34 bod 2 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, ve spojení s body 16 a 17 odůvodnění uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že podá-li žalovaný opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti rozsudku pro zmeškání v členském státě původu společně s osvědčením s tím, že tvrdí, že mu nebyl doručen návrh na zahájení řízení, soud dožádaného členského státu, k němuž byl uvedený opravný prostředek podán, má pravomoc ověřit soulad mezi informacemi obsaženými v uvedeném osvědčení a důkazy.
- 27 K odpovědi na tuto otázku je třeba vyložit čl. 34 bod 2 nařízení č. 44/2001 s přihlédnutím nejen ke znění tohoto ustanovení, ale rovněž k systému zavedenému tímto nařízením a cílům, které toto nařízení sleduje.
- 28 Pokud jde o systém zavedený uvedeným nařízením, z bodu 17 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že postup pro výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě v jiném členském státě musí zahrnovat pouze zcela formální kontrolu písemností požadovaných pro přiznání vykonatelnosti v členském státě, v němž se o uznání žádá (viz rozsudek ze dne 13. října 2011, Prism Investments, C-139/10, Sb. rozh. s. I-9511, bod 28).
- 29 Po podání takového návrhu, jak vyplývá z článku 41 nařízení č. 44/2001, orgány členského státu, v němž se o uznání žádá, se musí v první fázi řízení omezit na kontrolu splnění formálních náležitostí pro účely vydání prohlášení vykonatelnosti tohoto rozhodnutí. V této fázi řízení tedy nemohou přezkoumávat skutkové a právní okolnosti věci, v níž bylo rozhodnuto rozhodnutím, o jehož výkon se žádá (viz výše uvedený rozsudek Prism Investments, bod 30).
- 30 Podle čl. 42 odst. 2 nařízení č. 44/2001 musí být toto prohlášení vykonatelnosti nicméně doručeno straně, vůči níž je výkon navrhován, případně spolu s rozhodnutím vydaným v členském státě původu, pokud jí toto ještě nebylo doručeno.
- 31 Podle článku 43 nařízení č. 44/2001 tak dotčený žalovaný může proti uvedenému prohlášení vykonatelnosti podat ve druhé fázi řízení opravný prostředek k soudu. Důvody napadení, které lze uplatnit, jsou výslovně taxativně uvedeny v člácích 34 a 35 tohoto nařízení, na které odkazuje článek 45 téhož nařízení (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Prism Investments, body 32 a 33).
- 32 Pokud jde konkrétně o důvod uvedený v čl. 34 bodě 2 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, je třeba konstatovat, že jeho cílem je zajištění dodržování práv žalovaného, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, v průběhu řízení zahájeného v členském státě původu pomocí systému dvojí kontroly (viz výše uvedený rozsudek ASML, bod 29). Na základě tohoto systému je soud dožádaného členského státu povinen odmítnout nebo v případě opravného prostředku zrušit výkon cizího rozsudku pro zmeškání, jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí před soudem členského státu původu, i když k tomu měl možnost.
- 33 V tomto kontextu je nesporné, že skutečnost, zda žalovanému byl doručen návrh na zahájení řízení, představuje relevantní okolnost skutkové povahy pro posouzení řízení v jeho celistvosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. června 1981, Klomps, 166/80, Recueil, s. 1593, body 15 a 18), které

musí provést soud dožádaného členského státu za účelem ověření, zda žalovaný měl dostatek času k přípravě své obrany či k podniknutí kroků nezbytných k tomu, aby zabránil vydání rozsudku pro zmeškání.

- 34 Po tomto upřesnění je však třeba uvést, že skutečnost, že je k cizímu rozhodnutí připojeno osvědčení, nemůže omezit rozsah posouzení, které musí na základě dvojí kontroly provést soud dožádaného členského státu při analýze důvodu napadení uvedeného v čl. 34 bodě 2 nařízení č. 44/2001.
- 35 Předně je totiž nutno konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodě 31 svého stanoviska, že žádné ustanovení nařízení č. 44/2001 výslovně nezakazuje soudu dožádaného členského státu ověřit správnost informací o skutkovém stavu obsažených v osvědčení, jelikož článek 36 a čl. 45 odst. 2 tohoto nařízení omezují zákaz přezkumu ve věci samé pouze na soudní rozhodnutí členského státu původu.
- 36 Dále je třeba podotknout, jak zdůraznila generální advokátka v bodě 35 svého stanoviska, že jelikož soud nebo orgán příslušný k vydání tohoto osvědčení nezbytně neodpovídají tomu, kdo vydal rozhodnutí, jehož výkon je požadován, tyto informace mají čistě indikativní charakter s čistě informativní hodnotou. To vyplývá též z ryze případné povahy předložení uvedeného osvědčení, neboť jestliže k předložení nedojde, může soud dožádaného členského státu, který má pravomoc přijmout prohlášení o vykonatelnosti, přijmout podle článku 55 nařízení č. 44/2001 rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.
- 37 Konečně, jak rovněž uvedla generální advokátka v bodě 44 svého stanoviska, je třeba upřesnit, že jak vyplývá ze samého znění přílohy V uvedeného nařízení, informace obsažené v osvědčení se omezují na uvedení „[d]ata doručení návrhu na zahájení řízení, byl-li vydán rozsudek pro zmeškání“, aniž uvádějí další údaje užitečné k ověření, zda žalovanému bylo umožněno se bránit, jako jsou zejména způsoby doručení nebo jeho adresa.
- 38 Z toho vyplývá, že v rámci analýzy důvodu napadení uvedeného v čl. 34 bodě 2 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, má soud dožádaného členského státu pravomoc provést samostatné posouzení souboru důkazů, a případně tak ověřit soulad mezi nimi a informacemi obsaženými v osvědčení za účelem zhodnocení, zaprvé zda byl žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, doručení návrh na zahájení řízení, a zadruhé zda k tomuto případnému doručení došlo v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem.
- 39 Tento závěr je potvrzen cíli sledovanými nařízením č. 44/2001.
- 40 V tomto ohledu je totiž třeba upřesnit, že – jak vyplývá z bodů 16 a 17 odůvodnění uvedeného nařízení – nařízením zavedený režim uznávání a výkonu je založen na vzájemné důvěře ve výkon spravedlnosti v rámci Evropské unie. Taková důvěra vyžaduje nejen to, aby byla soudní rozhodnutí vydaná v některém členském státě bez dalšího uznána v jiném členském státě, ale rovněž aby byl postup pro výkon těchto rozhodnutí v posledně uvedeném státě účinný a rychlý (viz výše uvedený rozsudek *Prism Investments*, bod 27).
- 41 V této souvislosti funkce osvědčení spočívá právě v tom, že v první fázi řízení usnadňuje přijetí prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí přijatého členským státem původu, jež se tedy vydává v zásadě bez dalšího, jak je výslovně uvedeno v bodě 17 odůvodnění nařízení č. 44/2001.
- 42 Jak však vyplývá z ustálené judikatury, takto sledovaného cíle nemůže být dosaženo tím, že se oslabí, bez ohledu na to jakým způsobem, právo žalovaného se v řízení účinně bránit (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *ASML*, body 23 a 24 a citovaná judikatura).
- 43 Soudní dvůr již totiž rozhodl, že z bodů 16 až 18 odůvodnění nařízení č. 44/2001 výslovně vyplývá, že systém opravných prostředků stanovený proti uznání nebo výkonu rozhodnutí směřuje k nastolení spravedlivé rovnováhy mezi vzájemnou důvěrou ve výkon spravedlnosti v rámci Unie a dodržováním

práv účinně se v řízení bránit, které vyžaduje, aby se odpůrce mohl v řízení, v němž bude poskytnuta možnost vyjádření oběma stranám, domáhat zrušení prohlášení vykonatelnosti, pokud se domnívá, že existuje jeden z důvodů pro nevykonání rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2009, Apostolides, C-420/07, Sb. rozh. s. I-3571, bod 73).

- 44 Až v této druhé fázi řízení zahájeného v dožádaném členském státě, která se uplatní pouze tehdy, podá-li žalovaný opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti, nařízení č. 44/2001 zakotvilo, jak bylo připomenuto v bodě 32 tohoto rozsudku, mechanismus dvojí kontroly, který má zajistit zejména dodržování práv žalovaného, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nejen v průběhu původního řízení v členském státě původu (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek ASML, bod 30), ale také v řízení o vykonatelnosti v dožádaném členském státě (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek ASML, bod 31).
- 45 Omezení rozsahu pravomoci přezkumu, kterou je v této fázi nadán soud dožádaného členského státu, by z jediného důvodu, že bylo předloženo osvědčení, zbavilo veškerého užitečného účinku kontrolu, kterou tentýž soud musí uskutečnit, a tudíž by bránilo dosažení cíle spočívajícího v zajištění dodržování práv účinně se v řízení bránit sledovaného uvedeným nařízením a uvedeného v bodě 18 odůvodnění tohoto nařízení.
- 46 S přihlédnutím ke všem předchozím důvodům je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 34 bod 2 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, ve spojení s body 16 a 17 odůvodnění uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že podá-li žalovaný opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti rozsudku pro zmeškání vydanému v členském státě původu společně s osvědčením s tím, že tvrdí, že mu nebyl doručen návrh na zahájení řízení, soud dožádaného členského státu, k němuž byl uvedený opravný prostředek podán, má pravomoc ověřit soulad mezi informacemi obsaženými v uvedeném osvědčení a důkazy.

Ke druhé otázce

- 47 Podstata druhé otázky předkládajícího soudu tkví v tom, zda čl. 34 bod 1 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, umožňuje soudu dožádaného členského státu odmítnout na základě ustanovení o veřejném pořádku výkon rozsudku pro zmeškání, jímž se spor rozhoduje po meritorní stránce, které neobsahuje posouzení předmětu ani základu žaloby a které neuvádí žádné argumenty o opodstatněnosti této žaloby, z důvodu, že porušuje právo žalovaného na spravedlivý proces zakotvené v článku 47 Listiny.
- 48 Úvodem je třeba připomenout, že jelikož čl. 34 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být podle ustálené judikatury vykládán striktně, neboť představuje překážku uskutečnění jednoho ze základních cílů uvedeného nařízení, použití ustanovení o veřejném pořádku obsaženého v čl. 34 bodu 1 tohoto nařízení se může uplatnit pouze ve výjimečných případech (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Apostolides, bod 55 a citovaná judikatura).
- 49 V tomto kontextu, jak též vyplývá z ustálené judikatury, ačkoli je členským státům v zásadě ponechána volnost určit podle výhrady obsažené ve zmíněném čl. 34 bodu 1 požadavky vyplývající z jejich veřejného pořádku v souladu s jejich vnitrostátními pojetími, spadá určení mezi tohoto pojmu do výkladu tohoto nařízení (viz rozsudky ze dne 28. března 2000, Krombach, C-7/98, Recueil, s. I-1935, bod 22; ze dne 11. května 2000, Renault, C-38/98, s. I-2973, bod 27, a výše uvedený rozsudek Apostolides, bod 56). Soudnímu dvoru proto nepřísluší vymezit obsah veřejného pořádku členského státu, ale spíše mu přísluší kontrolovat meze, v jejichž rámci může soud členského státu použít tento pojem, aby neuznal rozhodnutí vydané v jiném členském státě (výše uvedené rozsudky Krombach, bod 23; Renault, bod 28 a Apostolides, bod 57).

- 50 V tomto ohledu je třeba uvést, že tím, že článek 36 a čl. 45 odst. 2 nařízení č. 44/2001 stanoví zákaz přezkoumávání cizího rozhodnutí ve věci samé, zakazují soudu členského státu, v němž se o uznání žádá, odmítnout uznání nebo výkon tohoto rozhodnutí jen proto, že existuje rozdíl mezi právním pravidlem použitým soudem členského státu původu a právním pravidlem, které by byl použil soud členského státu, v němž se o uznání žádá, kdyby mu byl spor předložen. Stejně tak nemůže soud členského státu, v němž se o uznání žádá, přezkoumávat správnost právních nebo skutkových posouzení, která provedl soud členského státu původu (viz výše uvedené rozsudky Krombach, bod 36; Renault, bod 29 a Apostolides, bod 58).
- 51 Použití ustanovení o veřejném pořádku obsaženého v čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 tak přichází v úvahu pouze v případě, že uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě by nepřijatelným způsobem narušovaly právní řád členského státu, v němž se o uznání žádá, neboť by byly v rozporu s nějakou základní zásadou. Zásah by musel představovat zjevné porušení právního pravidla považovaného v právním řádu členského státu, v němž se o uznání žádá, za zásadní, nebo práva, které je v tomto právním řádu uznáváno za základní (viz výše uvedené rozsudky Krombach, bod 37; Renault, bod 30 a Apostolides, bod 59).
- 52 Pokud jde o právo na spravedlivý proces, na které odkazuje položená otázka, je třeba připomenout, že toto právo vyplývá z ústavních tradic společných členským státům a bylo znovu potvrzeno v čl. 47 druhém pododstavci Listiny, který odpovídá, jak vyplývá z vysvětlivek k tomuto článku, čl. 6 odst. 1 EÚLP (viz rozsudek ze dne 22. prosince 2010, DEB, C-279/09, Sb. rozh. s. I-13849, bod 32).
- 53 Soudní dvůr však v tomto ohledu rozhodl, že dodržování práva na spravedlivý proces vyžaduje, aby každé soudní rozhodnutí bylo odůvodněno, a to proto, aby žalovanému umožnilo pochopit důvody jeho odsouzení a podat proti tomuto rozhodnutí užitečně a účinně opravný prostředek (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek ASML, bod 28).
- 54 Z toho vyplývá, že soud členského státu, v němž se o uznání žádá, má v zásadě právo dospět k závěru, že rozsudek pro zmeškání, jenž neobsahuje posouzení předmětu, základu ani opodstatněnosti žaloby, představuje omezení základního práva v právním řádu tohoto členského státu.
- 55 V tomto ohledu však Soudní dvůr rozhodl, že základní práva nepředstavují absolutní výsady, ale mohou v sobě zahrnovat omezení za podmínky, že tato omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které sledují dotčená opatření, a s ohledem na sledovaný cíl nepředstavují zjevný a nepřiměřený zásah do takto zaručených práv (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. června 2006, Dokter a další, C-28/05, Sb. rozh. s. I-5431, bod 75; ze dne 2. dubna 2009, Gambazzi, C-394/07, Sb. rozh. s. I-2563, bod 29, jakož i ze dne 18. března 2010, Alassini, C-317/08 až C-320/08, Sb. rozh. s. I-2213, bod 63).
- 56 V projednávané věci vláda Spojeného království uvedla, že takový rozsudek pro zmeškání, jako je rozhodnutí High Court dotčené v původním řízení, může být vydán pouze tehdy, když žalobce doručí a podá návrh na zahájení („claim form“), společně s podrobným popisem návrhových žádání („particulars of claim“), z něhož detailně vyplývají právní odůvodnění a skutkový základ sporu, na které implicitně odkazuje samotný rozsudek, a dále žalovaný, ač byl řádně informován o soudní žalobě směřující proti němu, nepředloží nebo nedá najevo svůj úmysl předložit žalobní odpověď ve stanovené lhůtě.
- 57 V tomto procesním systému má přijetí takového rozhodnutí, v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, za cíl zajistit rychlý, účinný a méně nákladný průběh řízení zahájených za účelem vymáhání nesporných pohledávek.
- 58 Je však třeba připustit, že takový cíl může sám o sobě odůvodnit omezení práva na spravedlivý proces v rozsahu, v němž toto právo vyžaduje, aby soudní rozhodnutí byla odůvodněná.

- 59 Předkládajícímu soudu však přísluší s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci v původním řízení ověřit, zda omezení zavedené procesním systémem Spojeného království není ve vztahu ke sledovanému cíli zjevně nepřiměřené (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Gambazzi, bod 34).
- 60 Z tohoto hlediska je třeba konstatovat, jak to rovněž učinila generální advokátka v bodě 83 svého stanoviska, že rozsah povinnosti uvést odůvodnění se může lišit v závislosti na povaze dotčeného soudního rozhodnutí a je nutno jej analyzovat s přihlédnutím k dotčenému řízení v jeho celistvosti a s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem, při zohlednění procesních záruk týkajících se tohoto rozhodnutí, za účelem ověření, zda tyto záruky zajišťují dotčným osobám možnost užitečně a účinně podat opravný prostředek proti uvedenému rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. května 2006, Eurofood IFSC, C-341/04, Sb. rozh. s. I-3813, bod 66, jakož i výše uvedený rozsudek Gambazzi, body 40, 45 a 46).
- 61 Ve věci v původním řízení to znamená, že předkládající soud může zejména posoudit, jak uvedla generální advokátka v bodech 88 a 89 svého stanoviska, zda a do jaké míry byla společnost Trade Agency seznámena s podrobným popisem návrhových žádání společnosti Seramico, jakož i s možnostmi opravných prostředků, které mohla společnost Trade Agency uplatnit po vyhlášení uvedeného rozhodnutí, aby navrhla jeho změnu nebo zrušení.
- 62 S přihlédnutím ke všem předchozím důvodům je na druhou otázku třeba odpovědět tak, že čl. 34 bod 1 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že soud dožádaného členského státu nemůže na základě ustanovení o veřejném pořádku odmítnout výkon rozsudku pro zmeškání, jímž byl spor rozhodnut po meritorní stránce, který neobsahuje posouzení předmětu ani základu žaloby a který neuvádí žádné argumenty k opodstatněnosti této žaloby, ledaže se mu na základě posouzení řízení v jeho celistvosti a s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem jeví, že tento rozsudek představuje zjevný a nepřiměřený zásah do práva žalovaného na spravedlivý proces zakotveného v čl. 47 druhém pododstavci Listiny z důvodu nemožnosti podat proti němu užitečně a účinně opravný prostředek.

K nákladům řízení

- 63 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 34 bod 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, ve spojení s body 16 a 17 odůvodnění uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že podá-li žalovaný opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti rozsudku pro zmeškání vydaného v členském státě původu společně s osvědčením vyhotoveným v souladu s článkem 54 téhož nařízení s tím, že tvrdí, že mu nebyl doručen návrh na zahájení řízení, má soud dožádaného členského státu, k němuž byl uvedený opravný prostředek podán, pravomoc ověřit soulad mezi informacemi obsaženými v uvedeném osvědčení a důkazy.**
- 2) **Článek 34 bod 1 nařízení č. 44/2001, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že soud dožádaného členského státu nemůže na základě ustanovení o veřejném pořádku odmítnout výkon rozsudku pro zmeškání, jímž byl spor rozhodnut po meritorní stránce, který neobsahuje posouzení předmětu ani základu žaloby a který neuvádí žádné argumenty k opodstatněnosti této žaloby, ledaže se mu na základě**

posouzení řízení v jeho celistvosti a s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem jeví, že tento rozsudek představuje zjevný a nepřiměřený zásah do práva žalovaného na spravedlivý proces zakotveného v čl. 47 druhém pododstavci Listiny základních práv Evropské unie z důvodu nemožnosti podat proti němu užitečně a účinně opravný prostředek.

Podpisy.